

Отбелязваме празника Въведение Богородично

На 21 ноември Българската православна църква отбелязва празника Въведение Богородично. С решение на Св. Синод на Българската православна църква от 1929 г. празникът “Въведение Богородично” в България се чества и като Ден на християнското семейство и на православната християнска учаща се младеж.

История на празника

Когато пречистата Дева навършила три години, праведните ѝ родители изпълнили обещанието, което дали пред Бога, преди още тя да се роди. Затова те тържествено въвели своята дъщеря в Йерусалимския храм и я посветили на Бога. Древните отци на Църквата, като възпяват Въведение Богородично със свещени песни, разказват как Йоаким и Ана събрали своите роднини и приятели; млади девойки със свещи в ръце вървели пред светата Отроковица, а след тях родителите водели пречистата Дева и я довели до Йерусалимския храм. Първосвещениците и служителите в храма ги посрещнали с пеене на свещени химни. Св. Герман, патриарх Цариградски, в една свещена песен влага такива думи в устата на св. Ана:

“Принасям на Господа моя обет, произнесен в скръб чрез моите уста. Затова събрах свещеници и сродници и им казвам: “Радвайте се с мене! Сега аз се явявам пред вас майка, довеждам дъщеря си и я предавам не на земен цар, а на Бога, Небесния Цар”.

Св. Дева била поставена на първото стъпало пред храмовия вход и, за почуда на всички присъстващи, неподдържана от никого, тя се изкачила свободно по 15-те стъпала и се спряла на най-горното.

Първосвещеник Захария въвел пречистата Отроковица в Светая Святих, където влизал веднаж в годината само първосвещеникът. Праведните родители принесли дарове и жертви на Бога и след това, като поличили благословение от свещениците, се върнали с роднините си в Назарет. Св. Дева Мария живеела при храма. Там в отделни помещения живеели млади девойки, посветени Богу, също така и вдовици, които служели в храма, подобно на пророчица Ана (Лука 2:36-38). Тук живеели също странници и пришълци. Към тях се присъединила и св. Ана, майка на св. Богородица, която овдовяла скоро след въвеждане на пречистата Дева в храма. Но тя живяла кратко време със своята пресвета Дъщеря. Скоро след мъжа си и тя починала. Св. Дева се възпитавала под надзора на по-възрастните благочестиви девойки, опитни в Св. Писание и в ръкоделията. Тя усърдно се трудела, непрестанно се молела, обичала да чете Св. Писание. По такъв начин тя се готвела за своето високо назначение. Църквата я нарича прекрасна зора, от която изгряло Слънцето на правдата. “Дух Светий” – говори свещената песен – осветил тази, която пребъдвала вътре в храма и била хранена с небесна храна”. Когато пречистата Дева стигнала до възраст, на която девиците, които се възпитавали при храма, обикновено се връщали в света и се омъжвали, свещениците поискали тя да постъпи по същия начин. Но пресв. Дева им открила своето желание – да посвети себе си Богу и да не встъпва в брак. Тогава те, по внушение от Св. Дух, я сгодили за престарелия Йосиф, роднина на нейните родители. Той станал покровител на пречистата Дева и уважавал обета, който тя дала пред Бога.